

[Johannes Jensen.]

gaaende Honoraret for Tilsynet, og det forekommer mig, at Ministeren lod skinne igennem, at naar der finder en Nedsættelse Sted, bliver Tilsynet mindre effektivt. Jeg ved ikke, hvormed den højtærede Minister begrundet denne Opfattelse. Der udføres jo af Tusinder af Mennesker kommunalt Arbejde, som de ikke faar noget som helst Honorar for. For dette Arbejde her er der fastsat et Honorar, og det er dog ikke urimeligt, at det staaar i et vist Forhold til de økonomiske Forhold og Prisniveauet her i Landet. Det blev i 1889 fastsat til 33 Øre, blev ved Fabrikloven af 1913 forhøjet til 1 Kr., og nu er det 1 Kr. 50 Øre. Saa vidt jeg erindrer, har det været oppe i 2 Kr., og hvis dette er rigtigt, er der altsaa allerede nu sket en Nedsættelse. Antallet af de Virksomheder, der undergives Tilsyn, er jo vokset saa stærkt, at hvis det skal betragtes som Indtægt for de paagældende, rummer Stigningen i Virksomhedernes Antal Dækning for den Nedsættelse, der her eventuelt kan blive Tale om. Alt dette er imidlertid noget, vi kan forhandle om i Udvalget; jeg har med mine Bemærkninger kun villet antyde, at den Besparelse, Ministeren her har givet Anvisning paa, er vi rede til at gaa med til, ganske vist under en anden Form.

Det var den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (S. Rasmussen), der kaldte mig frem med sine Bemærkninger om Landstingets Arbejde, men oprindelig foranlediget af den højtærede Socialministers Udtalelser herom. Jeg synes jo ikke, at det nuværende Ministerium eller det tidligere rent socialdemokratiske Ministerium har noget at beklage sig over med Hensyn til Landstingets Arbejde eller Velvilje eller i det hele dets saglige Indstilling over for Lovforslag. Og hvad den højtærede Socialminister personlig angaar, er han maaske den af Ministeriets Medlemmer, som har mindst Grund til at beklage sig over Landstingets Arbejdsmetode og Landstingets Velvilje. Ikke blot er det saaledes, at naar den højtærede Socialminister viser sig paa denne Talerstol, saa sidder vi ved Foden af den og hører med den største Interesse paa den højtærede Minister, enten han nu bevæger sig paa Viddets Omraade eller taler i mere tørre Vendinger, men jeg har været Tilhører i Landstingets Loge, naar den højtærede Socialminister talte i Folketinget, og set, at Interessen fra Folketingsmændenes Side er langt, langt mindre, end Tilfældet er, naar den højtærede Minister taler her i Tinget. Og ser vi paa Resultaterne, saa vil vi se, at den Lov, ved

hvis Vedtagelse den højtærede Socialminister har indskrevet sit Navn i Landets sociale Lovgivnings Historie, blev meget hurtigere behandlet i dette høje Ting, end den blev i det andet høje Ting. Jeg synes i det hele, at den, der sidst skulde beklage sig, den, der har mindst Grund til at beklage sig over Mangel paa velvillig og særlig paa hurtig Behandling af Lovforslag i dette høje Ting, er den højtærede Socialminister.

Laurits Knudsen: Jeg kunde ønske at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) og det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen). Jeg har Indtryk af, at man er kommet fuldstændig bort fra Realiteten i det foreliggende Lovforslag. De to ærede Ordførere har gjort sig til Talsmænd for en Besparelse paa Tilsynets Omraade, men dette Lovforslag er efter min Opfattelse slet ikke fremsat for at opnaa en Besparelse, men udelukkende for at tilvejebringe et forbedret Tilsyn, og det gør dog en ret betydelig Forskel.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) sagde, at det store Antal Ulykkestilfælde, som jeg havde nævnt, ikke betyder noget som helst i denne Forbindelse, for det af mig nævnte Tal drejer sig om Ulykkestilfælde inden for Virksomheder i Byerne. Men jeg vil gentage, at de mange Ulykkestilfælde netop viser Nødvendigheden af, at vi faar indført et godt Fabriktilsyn. Med mine 50 Aars Erfaring inden for Jernindustrien vil jeg først og fremmest hævde, at de 16 Synsmænd, som vi har for Tiden, fuldt ud repræsenterer den bedste Sagkundskab i Landet. Hvis vi vedtager det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at udvide Tilsynet med 8, vil det samme gøre sig gældende paa det andet Omraade, idet saa ogsaa dette Tilsyn vil være i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab, som i Virkeligheden ikke findes i Øjeblikket. Det er en Kendsgerning, at der blandt de kommunale Synsmænd for Tiden er baade Karetmagere, Træhandlere, Møllebyggere og mange andre, som naturligvis slet ikke yder Betyggelse for et effektivt Tilsyn.

Jeg anbefaler som før Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til en velvillig Behandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg er enig med det ærede Medlem, der altid sidder lyttende ved min Fod, naar jeg tager Ordet her eller i Folketinget, i, at det ikke tjener